

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtnu.)

Št. 4.

Ljubljana, dne 1. aprila 1900.

VIII. tečaj.

Krsnikov Tonček.

(Velikonočna povest.)

Ni ga bilo porednejšega in neubogljivejšega dečka daleč na okoli, kot je bil Krsnikov Tonček, dasi ravno je izpolnil šele deveto leto. Svojemu učitelju je prizadejal mnogo neprilik, svoji mlajši sestrici, krotki, dobri, modrooki Vidki obilo neveselih trenutkov, a svoji mami, ki je skrbela tako zelo zanj in ga imela tako rada, da bi dala življenje za „svojega Tončka“, veliko, veliko žalosti, skrbij in težav.

Prvi izmej vseh je šel z doma v šolo, a zadnji je prišel vselej k pouku, navadno tedaj, ko so drugi že odmolili in sedli mirno v klopi. Bog sam vedi, kje se je vlačil ves ta čas: prišel je namreč skoraj vselej ves upehan, umazan in strgan. No, pa gospod učitelj bi že še pregledali to, ko bi bil le potem v šoli miren mej poukom. A kaj se vam vse ne izmisli ta neubogljivec! Zdaj se obrne nazaj, zdaj se skrije pod klop; zdaj dregne tovariša na levi strani, zdaj vščipne onega na desni; zdaj naredi učencu pred seboj na hrbet s